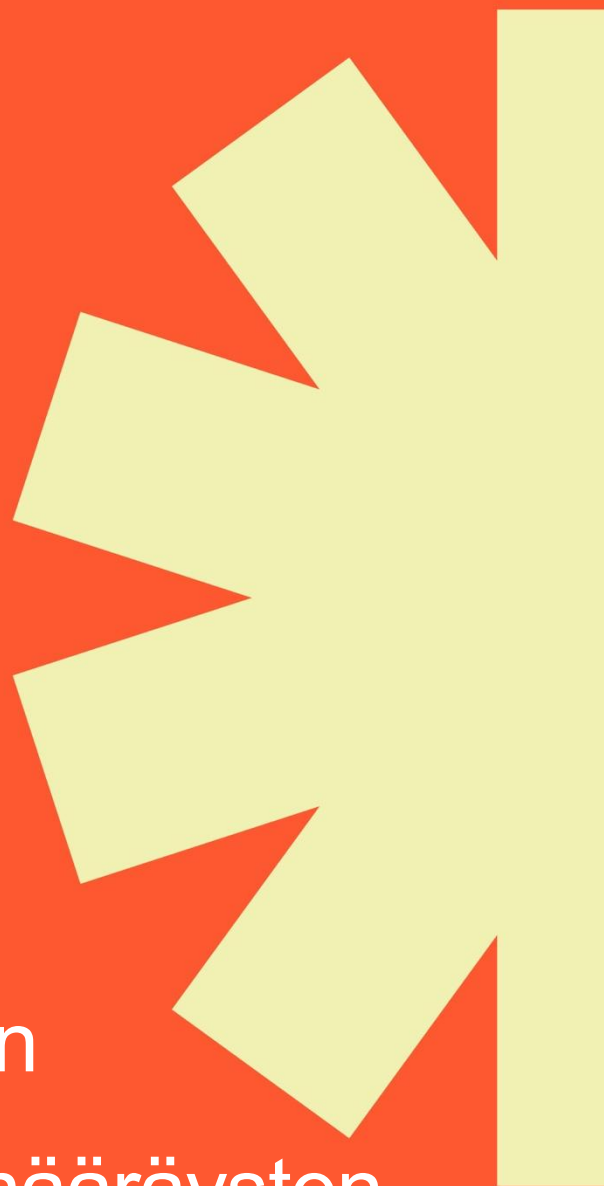

Luonnos

Naantalin kaupungin
ympäristönsuojelumääräysten
perustelut

Sisällysluettelo

Luku 1 Yleiset määräykset.....	4
1 § Tavoite	4
2 § Määräysten antaminen ja valvonta	4
3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin	5
4 § Paikalliset olosuhteet.....	6
Luku 2 Vesiensuojelu.....	7
5 § Jätevesien käsittelyvaatimukset viemäriverkoston liittymättömillä kiinteistöillä	7
6 § Viemäriin johdettavat jätevedet sekä hulevesien käsittely	9
7 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden, mattojen ja tekstiilien pesua koskevat rajoitukset	10
8 § Lumenkaatopaikan sijoittaminen ja sulamisvesien käsittely	11
9 § Maalämpöjärjestelmien rakentaminen.....	12
10 § Työmaavesien käsittely	12
Luku 3 Eläinten pito ja lannoitteiden levitys	13
11 § Eläinten pito ja lannan käsittely	13
12 § Lannan, virtsan ja lannoitteiden levittäminen.....	14
Luku 4 Ilmansuojelu	14
13 § Hiekoitushiekan poistaminen.....	14
14 § Rakennus-, purku-, kunnossapito- ja puhtaanapitotöiden pölyntorjunta	15
Luku 5 Meluntorjunta	15
15 § Meluilmoitusta edellyttävät toiminnot.....	15
16 § Äänentoistolaitteiden käyttö ja sijoitus ulkotiloissa ja ilmoitusvelvollisuudesta poikkeaminen	16
17 § Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden, laitteiden ja työvaiheiden rajoittaminen.....	17
18 § Tilapäinen murskausasema.....	18

Luku 6 Jätteiden käsittely.....	18
19 § Jätteiden pienimuotoinen hyödyntäminen maarakentamisessa	18
20 § Rakennusten polttaminen.....	19
Luku 7 Polttonesteet ja kemikaalit	19
21 § Polttonesteiden ja kemikaalien käsittely ja varastointi	19
22 § Polttoneste- ja muiden kemikaalisäiliöiden tarkastus	21
23 § Maanalaisten säiliöiden käytöstä poistaminen.....	21
24 § Kasvinsuojeluaineiden ja torjunta-aineiden käyttö.....	22
Luku 8 Muut määräykset.....	22
25 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja	22
26 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä	22
27 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä	23
Luku 9 Voimaantulomääräykset.....	24
28 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo	24
29 § Siirtymäkausimääräykset	24

Luku 1 Yleiset määräykset

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on antaa ympäristönsuojelulakia (527/2014) ja sen nojalla annettuja asetuksia täydentäviä ja käytännön tilanteita selventäviä paikallisia määräyksiä. Ympäristönsuojelumääräysten yleinen tavoite on ympäristön pilaantumisen ennaltaehkäisy sekä pilaantumisesta aiheutuvien haittojen poistaminen ja vähentäminen.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

2.1 Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan kunta voi antaa ympäristönsuojelulain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä.

Ympäristönsuojelumääräysten sääntelyala perustuu ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momenttiin, jonka mukaan määräykset voivat koskea:

- 1) toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia;
- 2) erityisen häiritsevän tilapäisen melun tai värinän torjuntaa;
- 3) toimintojen sijoittumisen ympäristönsuojelullisia edellytyksiä asemakaava-alueen ulkopuolella;
- 4) sellaisten alueiden määrittelyä, joilla ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön taikka ojaan, lähteeseen, tekolammikkoon tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen noroon;
- 5) sellaisten alueiden ja vyöhykkeiden määrittelyä, joilla lannan ja lannoitteiden sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttöä rajoitetaan;

- 6) valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista;
- 7) vesien ja meriympäristön tilan parantamista koskevia toimia, jotka ovat vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisen vesienhoitosuunnitelman tai merenhoitosuunnitelman mukaan tarpeellisia.

- 2.2 Ympäristönsuojelulain 22 §:n 1 momentin mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen.
- 2.3 Ympäristönsuojelulain 22 §:n 2 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää sille ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua toimivaltaa viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1086) 7 §:ssä säädetään. Toimivaltaa ei kuitenkaan voida siirtää viranhaltijalle asiassa, joka sisältää hallinnollisen pakon käyttämistä.

2 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

- 3.1 Ympäristönsuojelulain 202 §:n nojalla annettavat ympäristönsuojelumääräykset ovat lähtökohtaisesti voimassa koko Naantalin kaupungin alueella. Lisäksi on annettu joitakin määräyksiä, jotka koskevat vain määräysten 4 §:ssä mainittuja erityisalueita eli pohjavesi- ja ranta-alueita sekä taajaan rakennettuja alueita.
- 3.2 Ympäristönsuojelulain 202 §:n 2 momentissa on rajattu ne toiminnot, joita ympäristönsuojelumääräykset eivät voi koskea.
- 3.3 Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia säännöksiä ovat muun muassa jätehuoltomääräykset, rakennusjärjestys sekä eräiltä osin kaavamääräykset. Ympäristönsuojelumääräykset ovat säännöshierarkisesti saman tasoisia muiden kunnallisten säännösten kanssa. Ympäristönsuojelumääräyksiä voidaan siten soveltaa rinnan muiden kunnallisten säännösten kanssa. Lähtökohtaisena tavoitteena tulee kuitenkin olla parempi ympäristönsuojelun taso,

joten parempaan ympäristönsuojelulliseen tulokseen tai tasoon johtavaa määrystä tulee noudattaa, vaikka samasta asiasta olisikin määrätty muussa kunnallisessa säännöstössä.

- 3.4 Ympäristönsuojelumääräykset sitovat yksityisten henkilöiden, yritysten ja yhteisöjen ohella myös viranomaisia. Siten kunnan muiden viranomaisten tulee päätöksissään ottaa huomioon, mitä kyseisestä asiasta on ympäristönsuojelumääräyksissä säädetty.

4 § Paikalliset olosuhteet

Ympäristönsuojelulain 17 §:ssä säädetään pohjaveden pilaamiskiellosta. Kielto on ehdoton eikä sen vastaiselta toiminnalta edellytetä konkreettista pilaantumisen aiheutumista, vaan jo pilaantumisen vaaran aiheuttaminen on kielletty. Naantalissa tärkeillä pohjavesialueilla on siten perusteltua antaa erityismääräyksiä pohjavesien suojelemiseksi. Pohjavesialueiden määrittämisestä ja luokituksista on säädetty vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain (1299/2004) luvussa 2 a, joka on tullut voimaan 1.2.2015.

Naantalissa on noin 1000 kilometriä rantaviivaa, mistä syystä vesistöihin ja Saaristomereen kohdistuvan kuormituksen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi on tarpeen antaa Naantalissa rantavyöhykkeitä koskevia erityismääräyksiä. Rantavyöhykemääritelmä on yhteneväinen Naantalissa rakennusmääräysten termien kanssa. Rantavyöhykkeen etäisyys rantaviivasta on määritelty ympäristönsuojelulain 156 a §:n mukaiseksi.

Ympäristönsuojelulain 5 §:n mukaista ympäristön pilaantumista on terveyshaitta ja yleisen viihtyvyyden väheneminen, joiden ehkäisemiseksi ja yleisen viihtyvyyden turvaamiseksi on taajaan rakennetuille alueille tarpeen antaa erityismääräyksiä. Taajaan rakennetuilla alueilla tarkoitetaan Suomen ympäristökeskuksen tuottamaa YKR-taajamarajaus, joka on Suomen virallinen taajamarajaus ja jota Tilastokeskus käyttää tilastoinnissaan. Rajauksessa taajamalla tarkoitetaan vähintään 200 asukkaan taajaan rakennettua aluetta.

Luku 2 Vesiensuojelu

5 § Jätevesien käsittelyvaatimukset viemäriverkoston liittymättömillä kiinteistöillä

Jätevesien käsittelyä koskevilla määräyksillä täsmennetään ympäristönsuojelulain 155 §:n yleistä puhdistamisvelvollisuutta sekä valtioneuvoston antamaa ympäristönsuojelulain 156 §:n mukaista asetusta talousjätevesien käsittelystä viemäriverkoston ulkopuolisilla alueilla. Tämän lisäksi määräyksillä pyritään ehkäisemään ympäristönsuojelulain 5 §:ssä määriteltyä ympäristön pilaantumista. Kaupungin kaavamääräyksissä ja rakennusjärjestyksessä voi olla myös jätevesien käsittelyä koskevia määräyksiä, jotka tulee huomioida.

- 5.1 Vähimmäisuojaetäisyysvaatimukset ovat ensisijaisesti vesiensuojelullisia ja terveydensuojelullisia. Niillä voidaan ehkäistä myös muuta ympäristönsuojelulain 5 §:ssä määriteltyä pilaantumista. Vastaavat suojaetäisyysvaatimukset ovat olleet jo aiemmin käytössä Naantalissa. Etäisyysvaatimukset vastaavat vähintään ympäristöministeriön Haja-asutuksen jätevedet: Lainsäädäntö ja käytännöt 2017-oppaan esimerkkejä yleisesti käytetyistä ohjeellisista suojaetäisyyksistä, ollen niitä osin tiukemmat. Talousvesikaivon osalta vähimmäisuojaetäisyysvaatimus on asetettu harkinnanvaraiseksi. Harkinnassa tulee ottaa huomioon muun muassa jäteveden määrä ja laatu, maaston kaltevuus ja maaperä.

Rannan läheisyydessä käymäläjätevesien johtaminen tai käsittely voi aiheuttaa vesistön pilaantumisen riskin, mistä syystä on kielletty vesikäymälöiden rakentaminen, kun rakennus sijaitsee alle 50 metrin etäisyydellä keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta, ellei käymäläjätevesiä voida johtaa määräyksen mukaisesti. Yleisesti laitteistot tulee rakentaa ranta-alueilla sellaisille paikoille, että veden tulvakorkeuden aikana puhdistuslaitteisto toimii normaalisti.

Olemassa olevien jäteveden käsittelyjärjestelmien muuttaminen vastaamaan pykälässä asetettuja suojaetäisyysvaatimuksia voi olla hankalaa, joten tällaisille kohteille sovelletaan rakentamisajankohtana voimassa olleita etäisyysvaatimuksia. Mikäli niistä aiheutuu ympäristöhaittoja, ympäristönsuojeluviranomaisen on yksittäistapauksissa mahdollista puuttua asiaan valvonnan yhteydessä ympäristönsuojelulain 175 §:n ja 180 §:n nojalla. Terveystoimiviranomainen voi tarvittaessa puuttua asiaan terveydensuojelulain 51 §:n nojalla.

- 5.2 Ympäristönsuojelulain 155 §:n mukaan muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan johtaa puhdistamatta maahan, jos niiden määrä on vähäinen, eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Tällainen tilanne on, kun rakennuksen käyttövesi joudutaan kantamaan rakennukseen. Vähäisiä harmaita jätevesiä ei saa kuitenkaan johtaa suoraan vesistöön jätevesien sisältämien ravinteiden takia.
- 5.3 Ympäristönsuojelumääräysten liitekartoilla osoitetuilla pohjavesialueilla pohjaveden pilaantumisen riskin estämiseksi on tarpeen antaa tiukemmat määräykset jätevesien käsittelystä. Vähäisiksi jätevesiksi voidaan katsoa kantovedellisten rakennusten lisäksi myös kohteet, joissa on kiinteä vesijohto, mutta ei siihen kiinnitetyjä vesilaitteita kuten pesukoneita tai vesikäymälää, tai rakennuksessa on korkeintaan 10 litran lämminvesivaraaja yhdistettynä käsienpesuun tai muuhun vähäiseen varustelutasoon.
- 5.4 Määräyksellä täsmennetään ympäristönsuojelulain 155 §:n jätevesien yleistä puhdistamisvelvollisuutta sekä määrätään ympäristönsuojelulain 156 c §:n perusteella alueet, joissa Naantalissa on käytössä ympäristönsuojelulain 154 b §:n perustaso ankarampi puhdistusvaatimus. Puhdistusvaatimus on valtioneuvoston asetuksen talousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla (157/2017) 4 §:n mukainen ohjeellinen puhdistustaso pilaantumiselle herkillä alueilla. Erityisen kuormittavilla kohteilla tarkoitetaan ympäristölupakynnyksen alapuolelle jääviä, hajajätevesiasetuksen soveltamisalaan kuuluvia pieniä puhdistamoja, joiden jätevesi vastaa asumisessa syntyvää

jätevettä. Tällaisia ovat yhteispuhdistamot, oppilaitosten ja elinkeinotoiminnan puhdistamot ja vastaavat.

Mikäli pohjavesialueella, ranta-alueella tai taajaan rakennetulla alueella sijaitsevalla kiinteistöllä tai erityisen kuormittavassa kohteessa on tarpeen arvioida vain harmaista jätevesistä aiheutuvaa kuormitusta, on laskennallinen puhdistustehovaatimus tällöin orgaanisen aineen osalta 83 %, kokonaisfosforin osalta 18 % ja kokonaistypen osalta 0 %.

6 § Viemäriin johdettavat jätevedet sekä hulevesien käsittely

- 6.1 Määräys on annettu haitallisten aineiden pääsyn estämiseksi jätevedenpuhdistamolle ja sieltä edelleen ympäristöön. Jätevesiviemäriin kuulumattomat aineet voivat aiheuttaa haittaa jäteveden puhdistamon toiminnalle. Kaikki haitalliset aineet eivät poistu edes jätevedenpuhdistusprosessin avulla, jolloin ne päätyvät vesistöön ja voivat aiheuttaa ympäristönsuojelulain 5 §:ssä tarkoitettua ympäristön pilaantumista. Lisäksi esimerkiksi rasvat ja kiinteät jätteet voivat aiheuttaa viemäriverkostoon tukoksia.
- 6.2 Johtamalla öljyjä, polttoaineita, liuottimia tai rasvoja käsittelevien yritys- ja teollisuuskiinteistöjen jätevedet asianmukaisten erotuskaivojen kautta ennaltaehkäistään jätevedenpuhdistusprosessille aiheutuvia haittoja ja vähennetään jätevesistä aiheutuvaa vesistökuormitusta. Hälytinaltisteiden edellyttäminen uusiin erotinlaitteistoihin on tarpeen laitteistojen tyhjennyksen, huollon ja toiminnan kannalta ylitäyttymisen ja vahinkotilanteiden ehkäisemiseksi.

Erotinlaitteistojen säännöllisellä tyhjennyksellä ja huollolla ylläpidetään laitteistojen toimintakykyä ja taataan, ettei haitallisia aineita kulkeudu jäteveden mukana ympäristöön. Kiinteistönhaltijan erotinlaitteistojen huolehtimisvelvollisuus perustuu ympäristönsuojelulain 6 §:n mukaiseen toiminnanharjoittajan selvilläolovelvollisuuteen ja 7 §:n mukaiseen velvollisuuteen ehkäistä ja rajoittaa ympäristön pilaantumista. Ympäristönsuojelulain 172 §:n mukaan

valvontaviranomaisella tai sen määräämällä viranhaltijalla on oikeus saada valvontaa varten tarpeelliset tiedot.

6.3 Määräys on annettu, jotta hulevesistä ei aiheudu ympäristönsuojelulain 5 §:ssä määriteltyä pilaantumista tai haittaa.

6.4 Määräys on annettu teollisuus- ja yritys kiinteistöjen hulevesien mukana mahdollisesti kulkeutuvien aineiden pääsyn estämiseksi erityisesti vesistöihin. Esi käsittely voi tarkoittaa esimerkiksi hiekan- ja öljynerotuskaivon asentamista tai hulevesien viivyttämistä.

7 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden, mattojen ja tekstiilien pesua koskevat rajoitukset

7.1 Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden sekä mattojen ja muiden tekstiilien pesua ei katsota yleisille alueille soveltuvaksi. Pesutoiminnasta voi aiheutua ympäristönsuojelulain 5 §:ssä määriteltyä pilaantumista.

7.2 Ajoneuvoja, veneitä, koneita ja vastaavia laitteita tai mattoja ja muita tekstiilejä ei saa pestä omalla kiinteistöllä liuotinpesuaineilla. Liuotinpesuaineet sisältävät yleensä ympäristölle vaarallisia aineita ja ovat vesieliöille myrkyllisiä. Pesuvesien johtaminen suoraan vesistöön on kielletty vesiensuojelullisista syistä. Katu- tai tiealueilla pesuvedet aiheuttavat muun muassa ympäristönsuojelulain 5 §:n mukaista yleisen viihtyvyyden vähentymistä.

7.3 Ympäristönsuojelumääräysten liitekartoilla osoitetuilla pohjavesialueilla pohjaveden pilaantumisriskin estämiseksi on tarpeen antaa tiukempi määräys ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesusta. Pohjavesialueella pesussa käytettävät pesuaineet ja laitteista mahdollisesti liukenevat aineet aiheuttavat pohjaveden pilaantumisen vaaran.

- 7.4 Ammattimainen ja laajamittainen pesu suoritetaan yleensä painepesulaitteilla ja liuotinpohjaisilla pesuaineilla, jolloin on perusteltua edellyttää, että pesu tapahtuu tällaiseen tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla ja pesuvedet esikäsitellään hiekan- ja öljynerotuskaivoissa. Pesutoiminta voidaan katsoa ammattimaiseksi, kun se täyttää yritys tai ansiotoiminnan tunnusmerkit. Laajamittainen pesutoiminta voi olla myös muunlaista kuin ammattimaista. Laajamittaisessa pesutoiminnassa syntyy paljon pesuvesiä, jotka sisältävät pesuaineita sekä pesussa liuenneita muita haitallisia aineita aiheuttaen ympäristön pilaantumisen vaaran.
- 7.5 Veneiden pohjia käsitellään kiinnittymisenestomaaleilla eli niin kutsutuilla antifouling-maaleilla, jotka sisältävät esimerkiksi myrkyllisiä kupari- ja sinkkiyhdisteitä. Maaperän pilaantumisen estämiseksi veneiden pohjamaalinpoistossa syntyvä jäte on kerättävä talteen tiiviin alustan avulla. Ympäristönsuojelulain 16 §:ssä säädetään yleisestä maaperän pilaamiskiellosta.
- 7.6 Mattojen ja muiden tekstiilien pesusta syntyvä vesi on talousjätevesiin rinnastuvaa jätevettä. Laajamittaisesta ja ammattimaisesta pesusta muodostuu paljon pesuvesiä, mikä voi aiheuttaa ympäristön pilaantumisen vaaraa. Tällainen laajamittainen toiminta on täten sallittu ulkona vain tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla. Pesuvesien johtuminen suoraan vesistöön kaikissa pesutilanteissa on kielletty vesiensuojelullisista syistä.

8 § Lumenkaatopaikan sijoittaminen ja sulamisvesien käsittely

Lumenkaatopaikoista annetut määräykset ovat tarpeen sulamisvesien aiheuttaman ympäristön pilaantumisen vaaran sekä roskaantumisen ehkäisemiseksi.

- 8.1 Ajoväyliltä, kaduilta ja muilta alueilta poistettava lumi saattaa sisältää roskia ja erilaisia ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavia aineita. Pohjaveden ja vesistön pilaumisriskin vuoksi on tarpeen kieltää lumen kaatopaikkojen sijoittaminen näille alueille sekä vesistöjen läheisyyteen.

- 8.2 Toiminnanharjoittaja on ympäristönsuojelulain 7 §:n mukaisesti vastuussa siitä, että toiminta järjestetään siten, että ympäristön pilaantuminen ehkäistään ja rajoitetaan mahdollisimman vähäiseksi. Jos toiminnasta aiheutuu tai uhkaa aiheutua haittaa terveydelle tai ympäristölle, toiminnanharjoittajan on ympäristönsuojelulain 14 §:n mukaisesti viipymättä ryhdyttävä tarpeellisiin toimiin.

9 § Maalämpöjärjestelmien rakentaminen

- 9.1 Pohjavesialueille ei tule rakentaa maalämpöjärjestelmiä niiden aiheuttaman pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi. Pohjaveden pilaantumisen vaaraa aiheuttavat sekä energiakaivojen poraaminen että mahdolliset lämmönkeruunesteen vuodot.
- 9.2 Maalämpökaivojen poraamisen yhteydessä voi syntyä merkittäviä määriä kiiviainesta, pölyä ja lietettä, mikä voi aiheuttaa viemäreissä ja kaivoissa tukkeutumista sekä vesistöissä rehevöitymistä, voimakasta samentumista ja liettymistä. Määräyksellä varmistetaan, että poisjohdettavat vedet eivät sisällä kiintoainesta siinä määrin, että niistä aiheutuu haittaa tai vaaraa ympäristölle. Toiminnanharjoittaja on ympäristönsuojelulain 7 §:n mukaisesti vastuussa, että toiminnasta aiheutuva ympäristön pilaantuminen ehkäistään ja rajoitetaan mahdollisimman vähäiseksi.

10 § Työmaavesien käsittely

- 10.1 Ympäristönsuojelulaki velvoittaa toiminnanharjoittajan järjestämään toimintansa niin, että haitalliset päästöt ympäristöön voidaan ennaltaehkäistä tai ainakin rajoittaa mahdollisimman vähäisiksi. Työmaavedellä tarkoitetaan rakennustyömaalle tai sieltä pois johtuvia sade- ja sulamisvesiä, kaivantoihin kertyviä vesiä sekä erilaisissa työmenetelmissä käytettäviä vesiä.
- 10.2 Työmaavesistä voi aiheutua esimerkiksi kiintoaineen vuoksi voimakasta samentumista, ojien ja hulevesiviemäreiden liettymistä tai vesistön haitallisia

laadun muutoksia. Toiminnanharjoittajalla on lain mukaan velvollisuus olla selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista ja ympäristöriskeistä sekä ehkäistä ja rajoittaa ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Luku 3 Eläinten pito ja lannoitteiden levitys

11 § Eläinten pito ja lannan käsittely

- 11.1 Naapurustolle aiheutuvien haittojen, kuten haju ja pöly, ja vesistöihin johtuvien ravinteiden estämiseksi on määräyksellä annettu valtioneuvoston asetuksessa eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (1250/2014) 4 §:ää tiukemmat ja tarkemmat etäisyysvaatimukset tietyn koko- luokan eläinsuojille ja lantaloille. Määräyksen etäisyysvaatimukset koskevat sellaisia eläinsuojia, jotka jäävät ympäristönsuojelulain 115 §:n mukaisen ilmoitusmenettelyrajan alapuolelle. Ilmoitusmenettelyn piiriin kuuluvien eläinsuojien ja lantaloiden etäisyysvaatimuksista on määrätty valtioneuvoston asetuksessa ilmoituksenvaraisista eläinsuojista (138/2019). Tontin olosuhteiden takia tai muista erityisistä syistä voi ympäristönsuojeluviranomainen erityistapauksissa vaatia suurempia tai sallia pienempiä suojaetäisyyksiä.
- 11.2 Valtioneuvoston asetuksen eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (1250/2014) mukaan lanta-aumaa ei saa sijoittaa muun muassa tulvanalaisille paikoille, pohjavesialueille eikä viittä metriä lähemmäksi ojaa. Lanta-aumasta voi aiheutua hajuhaittaa, joten määräyksellä on perusteltua kieltää myös lanta-auman sijoittaminen taajaan rakennetulle alueelle ja alle 100 metrin etäisyydelle asuin- tai lomarakennuksesta.
- 11.3 Määräyksellä on tarkoitus ehkäistä hevosten ja ponien pidosta aiheutuvia ravinnevalumia ja niiden vaikutuksia erityisesti vesistöihin ja vastaaviin herkkiin kohteisiin.

12 § Lannan, virtsan ja lannoitteiden levittäminen

- 12.1 Määräyksessä mainittujen lannoitteiden käyttö pohjavesialueella voi vaarantaa pohjaveden laadun ja aiheuttaa terveysriskejä. Mainittujen lannoitteiden levittäminen on kielletty hygieniasyistä ja mahdollisten pohjaveden laatuun vaikuttavien haitallisten aineiden vuoksi.
- 12.2 Valtioneuvoston asetuksessa eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (1250/2014) on määrätty, että lannoitus on kielletty viisi metriä lähempänä vesistöä. Seuraavan viiden metrin vyöhykkeellä vesistöstä lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden pintalevitys on kielletty, ellei peltoa muokata vuorokauden kuluessa levityksestä. Vesistöjen suojelemiseksi on aiemmin voimassa olleiden ympäristönsuojelumääräysten mukaisesti määrätty asetusta tiukemmasta vyöhykkeestä, jota ei lannoiteta.
- 12.3 Naantalissa taajaan rakennetuille alueille ja asutuksen läheisyyteen on hajuhaittojen ehkäisemiseksi katsottu tarpeelliseksi määrätä pellolle levitetyn liete- lannan muokkaus nopeammin kuin valtioneuvoston asetuksessa eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamista (1250/2014) 10 §:ssä on määrätty. Asetuksen mukaan pellon pintaan levitetty lanta ja orgaaniset lannoitevalmisteet on muokattava maahan vuorokauden sisällä levityksestä, lukuun ottamatta levitystä kasvustoon letkulevittimellä tai hajalevityksenä.

Luku 4 Ilmansuojelu

13 § Hiekoitushiekan poistaminen

Määräyksellä estetään etenkin kevätaikaisen katuhiekan poistamisesta aiheutuvaa ilmanlaadun heikkenemistä.

14 § Rakennus-, purku-, kunnossapito- ja puhtaanapitotöiden pölyntorjunta

- 14.1 Rakennus-, purku- ja kunnossapitotöiden pölyntorjunnasta on tarpeen määrätä pölyn aiheuttamien ympäristö- ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi. Pölyn torjuntaan käytettyjen menetelmien ja suojaustoimenpiteiden tulisi olla sellaiset, että pölyn leviäminen työkohteen ulkopuolelle estetään. Työkohteesta aiheutuvan pölyhaitan minimoimiseksi määräyksellä myös varmistetaan, että alueelta yleisille liikennealuille mahdollisesti levinnyt pölyävä aines poistetaan päivittäin.
- 14.2 Hiekkapuhalluksesta ja muusta vastaavasta rakennusten ja rakenteiden kunnostustyöstä voi aiheutua pölyn ja melun ohella myös muuta ympäristönpiilaantumista sekä terveydelle ja ympäristölle haitallisia päästöjä. Viemärissä kiintoaines voi aiheuttaa tukkeumia. Määräyksellä ehkäistään päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia sekä varmistetaan, että hiekkapuhallusjäte hoidetaan asianmukaisesti pois eikä toiminnasta aiheudu ympäristön roskaantumista.

Luku 5 Meluntorjunta

15 § Meluilmoitusta edellyttävät toiminnot

Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ilmoitus tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toimenpiteestä, kuten rakentamisesta tai yleisötilaisuudesta, jos melun tai tärinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää sen voimakkuuden, keston tai toistuvuuden vuoksi lähistöllä asuville, oleskeleville tai työskenteleville. Ilmoitus on lain mukaisesti tehtävä 30 vuorokautta ennen toiminnan aloittamista, jollei kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä määrätä tätä

lyhyemmästä ajasta. Koska ilmoituksen käsittely saattaa edellyttää ilmoituksen viireilläolosta tiedottamista ja asianosaisten kuulemista, lain mukaista määräaika ei ole katsottu tarpeelliseksi lyhentää.

Ilmoitusvelvollisuuden edellytykset eivät ole laissa tarkasti määriteltyjä. Määräyksellä ilmoitusvelvollisuutta pyritään kohdistamaan merkityksellistä haittaa aiheuttaviin tapahtumiin ja töihin. Määräyksessä on määritelty yleisesti tilanteet, jolloin meluilmoitusmenettely tulee sovellettavaksi.

Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisen ilmoituksen takia tehtävässä päätöksessä voidaan toiminnanharjoittaja tai tapahtuman järjestäjä velvoittaa tiedottamaan melua aiheuttavasta toiminnasta naapurikiinteistöille. Koska melua aiheuttavaa toimintaa voidaan tehdä ympäristönsuojelumääräysten puitteissa myös ilman ilmoitusvelvollisuutta, on määräyksessä edellytetty tiedottamaan myös tällöin melua tai ääntä aiheuttavan toiminnan vaikutuspiirissä olevia naapurikiinteistöjen haltijoita asiasta. Näin mahdollisesti työstä haittaa kokevat tahot voivat varautua toimintaan sekä tarvittaessa olla yhteydessä toiminnanharjoittajaan.

Koska ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen ilmoitusvelvollisuuskriteeri ”erityisen häiritsevää” ei ole etukäteen kaikkien tilanteiden osalta määriteltävissä, voi ympäristönsuojeluviranomainen velvoittaa tekemään ilmoituksen myös muusta kuin määräyksissä mainituista toiminnoista, mikäli siitä arvioidaan aiheutuvan erityisen häiritsevää melua tai ääntä.

16 § Äänentoistolaitteiden käyttö ja sijoitus ulkotiloissa ja ilmoitusvelvollisuudesta poikkeaminen

- 16.1 Äänentoistolaitteiden käyttö sallitaan päiväaikaan klo 22.00 saakka 15 §:n 3 kohdasta poiketen, kun kyse on yksipäiväisestä tai häiriöttömäksi osoittautuneiden vakiintuneiden tapahtumien yhteydessä yleisökäyttöön tarkoitettussa

paikassa tapahtuvasta toiminnasta. Meluhaitta on tilapäinen ja meluhaitan voidaan tällöin arvioida olevan suhteellisen vähäistä.

- 16.2 Ympäristönsuojelulain 7 §:ssä todetun aiheuttamisperiaatteen mukaan toiminnanharjoittajan tulee huolehtia ympäristöhaittojen ennaltaehkäisemisestä ja ympäristöhaittojen poistamisesta tai rajoittamisesta mahdollisimman vähäiseksi. Äänentoistolaitteiden suuntaamisella ja säätämällä voidaan vähentää lähiympäristölle aiheutuvaa haittaa.
- 16.3 Meluhaittojen torjuminen etenkin yöaikaan on tarpeen melun stressiä lisäävän luonteen vuoksi ja asukkaiden riittävän unensaannin turvaamiseksi. Mikäli ulkotarjoilualueiden äänentoistolaitteistosta koetaan aiheutuvan määräyksen mukaisina sallittuina aikoina häiritsevää melua tarjoilualueen ulkopuolella, sovelletaan häiritsevyyden arvioinnissa valtioneuvoston päätöstä (993/1992) melutason ohjearvoista.
- 16.4 Vesper-soitto on perinne, jota on hiljennetty kuuntelemaan jo vuosikymmenten ajan Naantalissa. Ympäristönsuojelumääräyksissä on täten katsottu tarpeelliseksi kieltää muusta musiikista aiheutuva häiriö Naantalin kirkon läheisyydessä sen aikana.

17 § Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden, laitteiden ja työvaiheiden rajoittaminen

Määräyksessä mainitaan esimerkkinä koneita, joiden myöhään illalla ja yöaikaan sekä sunnuntain ja pyhäpäivän aamupäivällä käyttämisen voidaan katsoa aiheuttavan naapuruston kannalta kohtuutonta meluhaittaa, minkä vuoksi niiden käyttäminen mainittuina aikoina on perusteltua kieltää. Poikkeus näihin aikarajoihin on tehty maaseutuelinkeinoon, sataman, liikenneväylien, pysäköintialueiden ja yhdyskuntateknisten laitteiden kunnossapidon osalta välttämättömiin töihin, joista voi aiheutua tilapäistä häiritsevää melua.

18 § Tilapäinen murskausasema

Tilapäisen murskausaseman sijoittaminen on tarpeen kieltää ympäristönsuojelumääräysten liitekartoilla osoitetuilla tärkeillä pohjavesialueilla pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi, ja myös taajaan asutuilla alueilla sekä virkistysalueilla toiminnasta aiheutuvien melu- ja pölyhaittojen takia.

Luku 6 Jätteiden käsittely

19 § Jätteiden pienimuotoinen hyödyntäminen maarakentamisessa

19.1 Jätteen hyödyntämisen edellytyksenä on, että jäte soveltuu teknisesti maarakentamiseen, hyödyntämiselle on todellinen tarve, eikä sijoittamisesta aiheudu ympäristön pilaantumista. Määräystä ei sovelleta, mikäli jätteen hyödyntäminen edellyttää ympäristölupaa, hyödyntämiseen sovelletaan valtioneuvoston asetusta eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (843/2017) tai kun kyse on Lounais-Suomen jätehuoltomääräysten 22 §:n mukaisesta hyödyntämisestä. Määräyksessä on sallittu sellaisten jätteiden hyödyntäminen, jotka kuuluvat myös asetuksen 843/2017 soveltamisen piiriin.

Jätteen hyödyntämisestä maarakentamisessa tulee ilmoittaa etukäteen ympäristönsuojeluviranomaiselle valvontaa varten tarpeellisten tietojen saamiseksi ja ympäristöluvan tarpeen arvioimiseksi.

19.2 Jätteiden maaperään sijoittamisen kieltäminen pohjavesialueilla, lähellä vesistöä ja muilla määräyksessä mainituilla herkillä alueilla on tarpeen, koska hyödynnetystä jättemateriaalista voi liueta maaperään haitallisia aineita. Liuenneet aineet voivat kulkeutua edelleen pohjaveteen, pienvesiin ja vesistöihin. Norojen ja lähteiden luonnontilan vaarantaminen on kielletty vesilailalla (587/2011).

20 § Rakennusten polttaminen

Rakennusten polttamista ei käsitellä muussa kunnallisessa sääntelyssä eivätkä kokonaiset rakennukset ole jätesääntelyn mukaisesti jätettä. Määräys on tarpeen, jotta voidaan paikallisesti estää rakennusten ja rakennelmien hävittäminen polttamalla. Polttamisessa vapautuu runsaasti savukaasuja ja mahdollisesti myös erilaisia myrkyllisiä yhdisteitä. Ympäristönsuojeluviranomainen voi kirjallisesta hakemuksesta myöntää poikkeuksen tästä määräyksestä, mikäli rakennuksen polttaminen on tarpeen pelastusviranomaisen tai vastaavan tahon perustellun tarpeen vuoksi. Poikkeamisesta tehtävässä päätöksessä annetaan tarpeelliset määräykset toiminnasta aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Luku 7 Polttonesteet ja kemikaalit

21 § Polttonesteiden ja kemikaalien käsittely ja varastointi

- 21.1 Terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien säilyttämistä ja varastointia koskevilla määräyksillä ehkäistään maaperän, pohjaveden ja vesistöjen pilaantumisen vaaraa ja terveyshaittoja.
- 21.2 Sijoittamalla nestemäiset kemikaalit sisätiloissa asianmukaiseen riittävän kokoiseen allastettuun tilaan ennaltaehkäistään mahdollisten vuotojen leviämistä ja ympäristön pilaantumisen vaaraa. Mikäli kemikaaleja pääsee sisätiloissa vuotamaan viemäriin, vuodot voivat aiheuttaa haittaa viemäriverkostolle ja jäteveden puhdistamolle sekä jätevesien purkupaikalla ympäristön pilaantumista.
- 21.3 Ulkona sijaisevien nestemäisten kemikaalien 110 % suoja-allasvaatimuksella ja sadevesien pääsyn estämisellä suoja-altaaseen varmistetaan, että säiliön

mahdollisessa vuoto-tilanteessa aine ei pääse ympäristöön. Vähäisetkin kemikaalivuodot voivat aiheuttaa merkittävää ympäristön pilaantumista. Pohjavesialueilla ja rantavyöhykkeillä pohjaveden pilaantumisriskin ennaltaehkäisemiseksi on kemikaalisäiliöiltä edellytetty lisäsuojausta. Tilanteissa, joissa vuotojen tarkkailu- ja hälytysjärjestelmää ei toteuteta, edellytetään kaksinkertaista suojausrakennetta, joka saavutetaan sijoittamalla kaksivaippainen säiliö suoja-altaaseen tai allastetun nestetiivin rakenteen päälle, jonka tilavuus on 110 % säiliön tilavuudesta.

Määräys säiliöiden luvattoman käytön estämisestä, esimerkiksi lukitsemalla säiliöt ja niiden siirtopumput tai varastointialueet, on tarpeen, jotta voidaan estää ilkvallasta mahdollisesti aiheutuvat kemikaalien vuodot ja ympäristön pilaantuminen.

- 21.4 Uusien maanalaisten kemikaali- ja öljysäiliöiden sijoittamisen kieltäminen pohjavesialueilla ja rantavyöhykkeillä on perusteltua pohjaveden ja vesistöjen pilaantumisriskin ennalta ehkäisemiseksi.
- 21.5 Määräys on tarpeen sellaisille polttonesteiden täyttö- ja tankkauspaikoille, joihin ei sovelleta nestemäisten polttoaineiden jakeluasemien ympäristönsuojeluvaatimuksista annettua valtioneuvoston asetusta (444/2010). Laki vaarallisten aineiden kuljetuksesta (541/2023) ja laki vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta (390/2005) eivät tunnista tai sääntele suoraan polttonesteiden siirtokuormausta. Määräyksellä estetään mahdollisessa vuoto-tapauksessa ympäristön pilaantumisen vaaraa ja polttonesteiden kulkeutusta maaperään ja edelleen pohjaveteen tai vesistöihin. Tiiviin alustan tulee olla sellainen, että se estää kemikaalien pääsyn maaperään ja pohjaveteen. Polttonesteen käsittelyalueen lähellä on oltava imeytysainetta mahdollisten vuotojen aiheuttaman ympäristön pilaantumisen rajoittamiseksi.
- 21.6 Pohjavesialueilla polttonesteen tankkauspaikan sijoittaminen ja polttonesteen siirtokuormausta ajoneuvosta toiseen on perusteltua kieltää pohjaveden pilaantumisen ennalta ehkäisemiseksi.

22 § Polttoneste- ja muiden kemikaalisäiliöiden tarkastus

Kauppa- ja teollisuusministeriö on antanut päätöksen 344/1983, jossa määrätään pohjavesialueilla sijaitsevien maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista. Maaperän- ja pohjaveden pilaantumisen estämiseksi myös muut öljysäiliöt ja nestemäiset kemikaalisäiliöt ovat tarpeen tarkastaa tietyin määräajoin riippumatta niiden sijainnista. Säännöllisellä tarkastamisella voidaan välttää vuotojen syntyminen. Turvallisuus- ja kemikaaliviraston hyväksymillä tarkastusliikkeillä on riittävä osaaminen säiliöiden tarkastamiseen. Hyväksytyt tarkastusliikkeet tulee valtioneuvoston asetuksen 558/2012 mukaisesti antaa työn teettäjälle tarkastuksesta vastuuhenkilön allekirjoittama todistus. Määräys perustuu ympäristönsuojelulain 6 §:n mukaiseen toiminnanharjoittajan selvilläolovelvollisuuteen ja 7 §:n mukaiseen velvollisuuteen ehkäistä ja rajoittaa ympäristön pilaantumista.

Määräyksessä edellytetty tarkastuspöytäkirjan säilyttäminen koskee viimeisintä säiliön tarkastuspöytäkirjaa. Valvonnan kannalta on tärkeää, että tarkastuspöytäkirja esitetään pyydettyä ympäristönsuojeluviranomaiselle. Ympäristönsuojelulain 172 §:n mukaan valvontaviranomaisella tai sen määräämällä viranhaltijalla on oikeus saada valvontaa varten tarpeelliset tiedot.

23 § Maanalaisten säiliöiden käytöstä poistaminen

Maanalaisten käytöstä poistettujen säiliöiden ja putkistojen poistaminen on perusteltua, jotta maaperään ei jää sellaisia säiliöitä, joista voi aiheutua maaperän tai ympäristön pilaantumista. Mikäli poiston yhteydessä epäillään maaperän pilaantumista, on toiminnanharjoittajan ympäristönsuojelulain 6 §:n mukaisen selvilläolovelvollisuuden ja 7 §:ssä määrätyn velvollisuuden ehkäistä ympäristön pilaantumista mukaisesti ilmoitettava asiasta kunnan tai valtion ympäristönsuojeluviranomaiselle.

24 § Kasvinsuojeluaineiden ja torjunta-aineiden käyttö

Määräys on annettu terveys- ja ympäristövaikutusten takia sekä pohjaveden pilaantumisriskin ehkäisemiseksi. Kasvinsuojeluaineet tai niiden hajoamistuotteet ja torjunta-aineet voivat kulkeutua pohjaveteen sekä olla haitallisia vesiympäristöille, mistä syystä käyttäjän tulee varmistaa niiden soveltuvuus kyseisille alueille ennen käyttöä. Norot ja lähteet ovat erityisen herkkiä vesistöihin rinnastettavia pienvesiä, joiden luonnontilan vaarantaminen on kielletty vesilailalla (587/2011).

Luku 8 Muut määräykset

25 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan määräykset voivat koskea valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista. Määräyksissä on asetettu erikseen tiedonantovelvoite öljyn-, hiekan- ja rasvanerotinlaitteiden huollosta ja tyhjennyksestä 6.2 §:ssä sekä öljysäiliöiden tarkastuksesta 22 §:ssä.

Ympäristönsuojelulaissa säädetty valvontaviranomaisen tiedonsaantioikeus on laaja. Viranomaisella on oikeus saada tietoja ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa harjoittavilta ja muilta, joihin lain velvoitteet kohdistuvat. Myös viranomaiset ovat velvollisia luovuttamaan valvontaa varten tietoja.

26 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

- 26.1 Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi kirjallisesta hakemuksesta myöntää tapauskohtaisesti poikkeuksen näistä määräyksistä ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaisesti. Poikkeamiselle on oltava erityinen syy. Määräyksestä

poikkeaminen ei saa aiheuttaa ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa eikä vaarantaa näiden ympäristönsuojelumääräysten tavoitteiden toteutumista. Poikkeus käsitellään noudattaen hallintomenettelyä, jolloin esimerkiksi naapureita on tarpeen mukaan kuultava. Päätökseen saa hakea muutosta siten kuin ympäristönsuojelulaissa säädetään. Poikkeamispäätöksestä peritään maksu ympäristönsuojelulain 205 §:n perusteella.

- 26.2 Määräys on tarpeen, mikäli todetaan, että jokin ympäristönsuojelumääräyksissä määrätty asia edellyttää tarkempaa ohjeistusta ympäristö- ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi tai rajoittamiseksi.

27 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Määräyksen tarkoituksena on selventää ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen seuraamuksia viittauksella ympäristönsuojelulain asianomaiseen lukuun. Ympäristönsuojelulain 175 §:n perusteella ympäristönsuojelumääräysten rikkomistilanteessa voi valvontaviranomainen kieltää jatkamasta tai toistamasta määräyksen vastaista menettelyä tai määrätä täyttämään muulla tavalla velvollisuutensa. Ympäristönsuojelulain 184 §:n nojalla viranomaisen voi tehostaa antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai uhalla, että teettämättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella tai toiminta keskeytetään. Toimivalta pakkokeinojen käyttämiseen on aina lautakunnalla. Määräysten rikkomistilanteessa voidaan tehdä ilmoitus poliisille esitutkintaa varten.

Luku 9 Voimaantulomääräykset

28 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Ympäristönsuojelulain 203 §:n mukaisesti määräysten hyväksymistä koskeva päätös annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan tulleen tiedoksi seitsemän päivän kuluttua siitä, kun se on asetettu yleisesti nähtäville. Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta on myös kuulutettava. Hyväksymistä ja voimaantuloa koskevat kuulutukset voidaan yhdistää. Aiemmat määräykset kumotaan uusien määräysten voimaan tullessa.

29 § Siirtymäkausimääräykset

Ympäristönsuojelumääräyksissä on asetettu velvoitteita, jotka aiheuttavat kiinteistön omistajille ja haltijoille konkreettisia toimenpiteitä ja taloudellisia kustannuksia. Annettujen siirtymäsäännösten avulla on kiinteistön omistajilla ja haltijoilla kohtuullinen aika varautua määräysten velvoitteisiin.